

عنوان مقاله:

عیارسنجی اکولوژیک و مدیریتی مناطق کویری به منظور ارزیابی توانمندی طبیعت گردی (نمونه موردی: مجموعه گردشگری پتاس، شهرستان خور و بیابانک)

محل انتشار:

دوفصلنامه کاوش های جغرافیایی مناطق بیابانی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

فاطمه ستایش - دانش آموخته کارشناسی ارشد اکوتوریسم، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

صدیقه کیانی سلمی - استادیار گروه جغرافیا و اکوتوریسم، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

حجت موسوی - استادیار گروه جغرافیا و اکوتوریسم، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش در راستای گسترش توسعه پایدار گردشگری با استفاده از بررسی های میدانی و روش تدوین پرسشنامه، به توان سنجی و ارزیابی قابلیت توسعه طبیعت گردی در منطقه گردشگری مجتمع پتاس در شهرستان خوروبیابانک با بهره گیری از روش ارزیابی معیارهای اکولوژیکی و مدیریتی پرداخته است. نتایج نشان داد که میانگین ارزش اکولوژیک دهکده نمکی، تشتاب، روستای کمال آباد و مزرعه بهشتی به ترتیب ۸۵/۵، ۵۱/۴، ۵ و ۶۴/۱ و میانگین امتیاز ارزش مدیریتی آنها به ترتیب ۰۶/۶، ۶۶/۵، ۸۵/۴ و ۵۹/۵ است که بیانگر پتانسیل بالای اکولوژیکی و مدیریتی دهکده نمکی در مقایسه با سایر جاذبه ها است. بالاترین درصد امتیاز دهکده نمکی با مقدار ۴۲/۶۴ به شاخص بهره وری تعلق دارد و در عیار مکمل شاخص زیبایی با امتیاز کامل ۱۰۰ درصد نشان دهنده چشم انداز منحصر به فرد این منطقه است. حداکثر امتیاز محوطه تشتاب با مقدار ۳۳/۶۳ و ۹۵ درصد به ترتیب به عیار حفاظت و شاخص تجهیزات و سرویس های پشتیبانی اختصاص دارد. بیشترین امتیاز روستای کمال آباد با مقدار ۶۴ و ۹۵ درصد به ترتیب توسط معیار مکمل و شاخص جاذبه های کم یاب کسب شد. بالاترین امتیاز مزرعه بهشتی نیز با مقدار ۱۵/۵۹ و ۱۰۰ درصد به ترتیب به عیار بهره وری و شاخص تجهیزات و سرویس های پشتیبانی تعلق دارد. در نتیجه دهکده نمکی با کسب امتیاز ۸/۵۸ درصد بالاترین ارزش را دارد و در مقابل کمترین امتیاز متعلق به تشتاب با اخذ ۶۸/۳۶ درصد می باشد که حاکی از رشد مطلوب گردشگری به واسطه دسترسی مناسب و همچنین سرمایه گذاری بیشتر در دهکده نمکی در مقابل سایر محوطه ها است.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، روش پری یرا، قابلیت سنجی، گردشگری کویری، مجتمع پتاس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلکا:

<https://civilica.com/doc/1220800>

